

COLLEGE VAN BEROEP VOOR DE EXAMENS

Uitspraak van het College van beroep voor de examens van Tilburg University

in de zaak tussen

de heer X, appelland

en

de examencommissie van Tilburg School of Economics and Management, verweerster

1. Procesverloop

Bij besluit van 19 augustus 2014 heeft verweerster geweigerd om appelland een extra tentamenkans te geven voor het vak Macroeconomics 3 for EBE: Dynamic Models and Policy, vakcode: 30K206 (Macroeconomics 3).

Tegen dit besluit heeft appelland op 26 augustus 2014 beroep ingesteld.

Verweerster heeft op 18 september 2014 een verweerschrift ingediend.

Op 2 oktober 2014 heeft het college het beroep ter zitting behandeld. Daarbij was appelland aanwezig. Namens verweerster verschenen Y en Z.

2. Overwegingen

2.1. Het college gaat uit van de volgende feiten. Appelland heeft alle onderdelen van de bacheloropleiding Economie en Bedrijfseconomie afgerond, met uitzondering van het vak Macroeconomics 3. Appelland heeft in het academisch jaar 2013/2014 twee tentamenpogingen gedaan voor genoemd vak. Beide pogingen leidden tot een onvoldoende: op 18 december 2013 haalde appelland het cijfer 3,5 en op 10 juni 2014 het cijfer 4,2. Appelland heeft verweerster vervolgens verzocht om een extra tentamengelegenheid. Verweerster heeft het verzoek van appelland afgewezen.

2.2 Appelland heeft in beroep – zakelijk weergegeven – het volgende aangevoerd. Appelland stelt dat hij door verweerster ten onrechte niet in de gelegenheid wordt gesteld om gebruik te maken van de zogenoemde laatste-vak-regeling. Appelland voert aan dat verweerster niet op zijn argumenten is ingegaan. Verweerster heeft zijn verzoek afgewezen onder verwijzing naar het gelijkheidsbeginsel, terwijl appelland juist een beroep heeft gedaan op de hardheidsclausule. Appelland geeft tot slot aan dat hij een jaar studievertraging oploopt als hij geen gebruik mag maken van de laatste-vak-regeling, terwijl zijn situatie argumenten biedt om een afwijking van de regels te billijken. Ter zitting heeft appelland bovendien aangevoerd dat de master waaraan hij wil deelnemen geen tweede instroommoment heeft, terwijl dat in verband met de invoering van de “harde knip” wel de bedoeling was. Daarnaast gaat artikel 15 lid 5 sub c van de Regels en Richtlijnen (R&R) er volgens appelland ten onrechte vanuit dat een tentamenpoging niet serieus zou zijn benut als het cijfer lager is dan 4,0. Appelland is van mening dat hij, ondanks het door hem gehaalde cijfer 3,5, een serieuze

poging heeft gedaan om het vak te behalen. Een en ander blijkt volgens appelland mede uit het feit dat hij in het afgelopen semester 60 ECTS heeft behaald. Om dat te kunnen bereiken, heeft hij 80 uur in de week aan zijn studie besteed. Appelland vindt dat hij ten onrechte hetzelfde wordt behandeld als studenten die de kantjes ervan af hebben gelopen.

- 2.3 Verweerster heeft daartegenover gesteld dan wel toegelicht – zakelijk weergegeven – dat appelland niet voldoet aan de voorwaarden die artikel 15 leden 4 en verder van de R&R 2013/2014 stelt aan de toepasselijkheid van de laatste-vak-regeling. In artikel 15 lid 5 sub c is aangegeven dat een tentamenpoging serieus is benut als het resultaat van elke poging minimaal het cijfer 4.0 is. Appelland voldoet niet aan deze eis. In vergelijkbare gevallen wordt ook geen extra tentamenkans toegekend. Het inwilligen van het verzoek van appelland zou dan ook leiden tot strijd met het gelijkheidsbeginsel. Ter zitting heeft verweerster toegelicht dat bij toepassing van de hardheidsclausule niet zozeer wordt gekeken naar de gevolgen van het niet behalen van het laatste vak, maar veeleer naar de oorzaken daarvan. Alleen als een student is gezakt vanwege een oorzaak die buiten zijn macht lag, zoals ziekte, wordt de hardheidsclausule toegepast. Verweerster is van mening dat er in het geval van appelland geen sprake is van bijzondere in aanmerking te nemen omstandigheden, waardoor toepassing van de hardheidsclausule niet aan de orde is. Verweerster ziet daarom geen aanleiding om haar besluit van 19 augustus 2014 te herzien.
- 2.4 De bevoegdheid tot het toekennen van een extra tentamengelegenheid is een discretionaire bevoegdheid van verweerster. Artikel 7.61 lid 2 WHW bepaalt dat het beroep kan worden ingesteld ter zake dat een beslissing in strijd is met het recht. Daaruit vloeit voort dat de toetsing door het college beperkt dient te blijven tot rechtmatigheidscriteria, zoals de vraag of verweerster zorgvuldig heeft gehandeld dan wel de vraag of gezegd zou moeten worden dat verweerster niet in redelijkheid tot de gewraakte beslissing heeft kunnen komen.
- 2.5 Volgens artikel 7.13 lid 2 sub h WHW wordt in de Onderwijs- en Examenregeling opgenomen het aantal tentamens alsmede de momenten waarop deze kunnen worden afgelegd. In artikel 3.10 lid 1 van het Onderwijs- en Examenreglement 2013/2014 is bepaald dat voor ieder vak in principe tweemaal per jaar de gelegenheid wordt geboden tot het afleggen van tentamens. In geval van bijzondere omstandigheden is de examencommissie bevoegd om op verzoek van een student te besluiten tot een alternatieve of extra tentamenkans. De examencommissie heeft daartoe in artikel 15 lid 5 van R&R vastgelegd dat een extra tentamenkans wordt geboden als aan een aantal voorwaarden is voldaan, waaronder de voorwaarde zoals opgenomen in sub c dat de tentamenpogingen in het laatste jaar van inschrijving serieus zijn benut, wat wil zeggen dat het resultaat van elke poging minimaal het cijfer 4,0 dient te zijn. Volgens artikel 27 R&R is de examencommissie bevoegd om in geval van onbillijkheden van overwegende aard in individuele gevallen ten voordele van de student een uitzondering te maken op de R&R.
- 2.6 Het college overweegt dat verweerster de vraag of er sprake is van een serieuze tentamenpoging heeft geobjectiveerd door in de R&R te bepalen dat van een serieuze poging sprake is als het cijfer minimaal een 4,0 bedraagt. De bevoegdheid daartoe kan verweerster niet worden ontzegd. Voor een subjectieve benadering zoals appelland voorstaat, ziet het college dan ook geen ruimte. Nu appelland op 18 december 2013 het cijfer 3,5 heeft behaald, heeft verweerster zich terecht op het standpunt gesteld dat appelland op grond van artikel 15 lid 5 R&R niet in aanmerking komt voor een extra tentamenkans. Voorts kan het college verweerster volgen in haar overweging dat door appelland geen bijzondere

omstandigheden naar voren zijn gebracht die zouden moeten leiden tot toepassing van de hardheidsclausule. Het college heeft daarbij in aanmerking genomen dat het oplopen van studievertraging inherent is aan het niet behalen van het laatste vak en in die zin geen bijzondere omstandigheid oplevert zoals bedoeld in de hardheidsclausule. Het college ziet dan ook geen aanleiding voor het standpunt dat het oordeel van verweerster in strijd zou zijn met het recht.

3. Beslissing

Het college van beroep voor de examens verklaart het beroep ongegrond.

Aldus besloten op 2 oktober 2014 door het College van Beroep voor de Examens.

Tegen deze uitspraak kunt u, binnen zes weken na bekendmaking van deze uitspraak, beroep aantekenen bij het College van Beroep voor het Hoger Onderwijs, Postbus 16137, 2500 BC Den Haag. Voor meer informatie kunt u kijken op www.cbho.nl.